

[Petra Petersen.]

i alle tilfælde reddet. Yderligere er det midlertidige børnetilskud stærkt gradueret efter indtægt og efter kommunegruppe.

Jeg vil gerne sige til den højtærede justitsminister, der i dag taler for socialministeren, at det er jo ikke stort bedre med det lovforslag om børnetilskud og moderskabsydelse, der er fremsat af regeringen gennem socialministeren, og dette forslag er om ikke kædet sammen med skattebetalingen, så dog kædet sammen med revisionen af skattelovgivningen. Det er ikke første gang, ministeren har fremsat dette forslag, og det kan jo have meget lange udsigter med en revision af skattelovgivningen. Der er vel ingen mulighed for det i år, måske ikke engang til næste år eller længere ud i fremtiden. Derfor er det, vi fremsætter vort forslag. Vi mener, det må til nu; vi må have det frem, vi må have det drøftet, vi må have det gennemført. Der er hårdt brug for en effektiv børnerente og moderskabsydelse. Ingen her kan være i tvivl om det.

Jeg kunne henvise til mange af vore kendte folk blandt pædagoger, læger og vore medhjælpere i børneforsorgen. Alle erkender de, at der er brug for disse to love. Jeg skal i så henseende nøjes med at henvise til Hindsgavl mødet i sommeren 1956, hvor konsulent Henning Friis opstillede nogle beregninger over, hvad det kostede at have børn, idet han gik ud fra forskellige sociale grupper. Henning Friis siger bl. a., at en arbejdsmandsfamilie med 3 børn og en indtægt på 10 000 kr. har, når skatten er fratrukket og de forskellige værdier som huslejetilskud o. s. v. til børnerige familier er lagt til, 7 000 kr. tilbage af sin indtægt. Hvis familien ingen børn havde, kunne den derimod disponere over 9 000 kr. Det vil reelt sige, at selv med de tilskud, der gives i øjeblikket til børnerige familier, har en familie med 3 børn en betydelig ringere indtægt tilbage end den barnløse familie.

Vi husker debatterne her i tinget om svangerskabsloven, hvorunder man med så stor kraft talte om glæden ved at have børn og det store ansvar, vi alle, også vi i denne sal, har over for det ufødte barn. Nu er diskussionen om svangerskabsloven afsluttet denne gang, og glæden ved at have

børn er stadig stor, men denne glæde formørkes af økonomiske bekymringer. Ansvar for det ufødte barn har vi påtaget os ved at gennemføre svangerskabsloven, den lov, der stadig væk påbyder kvinderne at gennemføre deres svangerskab, men det må også betyde, at vort ansvar ikke hører op med barnets fødsel; vort ansvar for det barn, der er født, er trods alt meget vigtigere.

Der tales i vor tid, ikke mindst i denne tid, da man lægger op til et valg, om velfærdsstaten Danmark. Jeg vil gerne spørge: har denne velfærdsstat vedkendt sig sit ansvar over for vore familier, over for familier med børn? Nej, det har den ikke. Vi står i Danmark meget langt tilbage for andre lande. Da vi i 1955 ratificerede den internationale konvention om social tryghed, måtte vi med skam erkende, at vi i velfærdsstaten Danmark ikke havde opfyldt de to normer, der hedder familieydelse og moderskabsydelse. Når konventionen har taget disse to ydelser med, er det dog, fordi de erkendes som grundpiller for social tryghed og overhovedet grundpiller for vort samfunds videre udvikling. De midler, der anvendes til vore børn, betyder jo en investering i fremtiden og er vel nok så motiverede som skattefrie investering i skibsværfter.

Det kan være nyttigt for os at prøve at sammenligne med, hvad andre lande synes det er nødvendigt at anvende på investeringer for børn. I Norge har man gennem flere år haft en form for mødrehjælp. Sverige har for længst gennemført en sådan og har ligeledes et børnetilskud, der nu bliver yderligere forhøjet, således at der til alle børn under 16 år udbetales 400 kr. om året og til børn mellem 16 og 17 år et tilsvarende beløb, når de er under uddannelse. Frankrig har en særdeles fin udbygning af sine familieydelser. Her har kvinderne barselhvile i 14 uger med halv løn, og i løbet af svangerskabet modtager de et beløb svarende til ca. 800 kr. Ved selve fødslen får kvinden desuden 700 kr. for det første barn og ved senere fødsler 480 kr., og hun får yderligere tilskud, hvis hun ammer sit barn. Enlige mødre får fra barnets fødsel og indtil dets 17. eller 14. år, alt efter som barnet er under uddannelse